

Zpravodaj

P L Z E Ň

D I E C É Z E

5
23

Rozhovor s Kryštofem Lachmanem a Karlem

Vlachovským: „Deset skautských zákonů je, podobně jako desatero, určitým ideálem, který je těžké zcela naplňovat. Důležité ale je se o to každý den znovu a znovu snažit.“

**Rozhovor s biskupem
Tomášem o milosrdenství
pro rozvedené a procesu
rozlišování v plzeňské diecézi.**

Toulky diecézí

procházka kolem Lorety
v klatovském vikariátu

30 let

plzeňské diecéze

1993—2023

Sobota 27. května od 10:30

Slavení eucharistie k 30. výročí založení plzeňské diecéze v katedrále sv. Bartoloměje (hlavní celebrant: Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský)

Doprovodný program: divadlo a program pro děti, komentované prohlídky katedrály a biskupství, promítání fotek z historie diecéze, vstup na věž a do Meditační zahrady zdarma.

Středa 31. května od 18:00

Den Plzeňské madony – bohoslužba slova k příležitosti 30. výročí založení plzeňské diecéze v katedrále sv. Bartoloměje.

Všichni jste srdečně zváni

www.bip.cz

Duchovní nakopnutí

Mám ráda procházky, výlety a dlouhé pěší poutě. Při nich dostanou volno mé myšlenky, hlava odpočívá a ke slovu se dostává srdce. Jeho očima hledím na přírodu, na krásu stvoření, nořím se do svého nitra. Když se dostatečně potěším a zklidním, srdce mě provází i krajinou mého života. Kolik je to událostí, chvil a okamžiků, důležitých milníků, kdy mi Pán učinil veliké věci... Znovu a znovu se mě zmocní úžas. Hluboký obdiv a vděčnost. Úžas z Boha a jeho konání v mém životě, který naplňuje moje srdce nesmírnou touhou na jeho lásku

odpovědět. Bůh činí neobyčejné věci v životě každého člověka. Proměňuje a uschopňuje nás, abychom dokázali žasnout i jeden nad druhým. Abychom si navzájem zvěštovali veliké činy Boží, které se nám dějí, neboť tehdy se naše srdce plní radostí a chválou a Boží království je uprostřed nás. Náš Pán, Ježíš Kristus, nás zahrnuje hojným požehnáním a štědrými dary, které potřebujeme k lásce. A dar žasnout a milovat, kéž dá měrou vrchovatou.

Majka Lachmanová

Obsah

Co se stalo	4
Rozhovor o středisku ICHTHYS	7
Rozhovor s biskupem Tomášem Holubem	13
Dopis do farnosti Dolní Bělá	18
Co se chystá	22
Okénko pro děti	25
Teologické okénko	26

Vzdělávání v diecézi	28
Pastorační centrum	29
Diecézní centrum mládeže	30
Z charitního života v západních Čechách	32
Karmelitánské nakladatelství	34
Toulky diecézí	36
Z diáře emeritního biskupa Františka	38
Z diáře biskupa Tomáše	40

Co se stalo

Duchovní obnova plzeňské diecéze

O víkendu 24.–26. března proběhla postní duchovní obnova s biskupem Tomášem pro plzeňskou diecézi. Konala se v krásném exercičním domě Johannisthal v německém Windischeschenbachu a sešlo se na ní 94 účastníků. Téma

bylo „Věřím v Dobro a nejsem naivní“. Téměř celá rekolekce probíhala v silenciu (v tichosti) a v krásném prostředí, což nabízelo všem prostor prožít ji velmi hluboce.

Reakce některých účastníků:

Pro mne to byly krásné tiché dny v krásném prostředí v rozjímání nad tématem, které vnímám jako velmi aktuální, na které jsem se proto velmi těšil. Osobně se mi toto téma totiž propojilo s tím, co děje i v naší společnosti. Měl jsem totiž před pár týdny po volbě prezidenta radost, když při jeho inauguraci prezident Petr Pavel rozbil zmizelou prezidentskou zástavu s nápisem „Pravda vítězí“. Po mnoha pro mne trochu absurdních letech se znovu ukázalo, že

i Havlovo heslo „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí“ není jen naivní dětinskost „pravdoláskářů“, ale že je dobré a nenaivní věřit, že dobro a láska, i když krátkodobě a možná opakovaně prohrávají, tak nakonec zvítězí, i kdyby se tak stalo, až mimo tento pro mne viditelný svět. „J kdyby se tak stalo až mimo tento pro mne viditelný svět“ – to je pro mne asi hlavní zpráva z toho duchovního setkání. Díky Tomášovi, díky všem.

Ivosh z Míšova

Byly to pro mne chvíle velmi požehnané a nové, ačkoliv do kostela chodím už od dětství. Poprvé

jsem prožila a slyšela slova jako: revíář, ranní chvály, nešpory, adorace. Poprvé jsem zažila

rekolekci v tichu v dialogu s Ježíšem, což byla pro mne úžasná zkušenost. Ačkoliv některé chvíle byly opravdu náročné (např. vnímat kříž ukřižovaného Ježíše Krista a meditovat před ním, to byl pro mne opravdu skutečný oříšek), tak na druhou stranu byly neskutečně

obohacující. Stejně tak jako promluvy, mše a adorace doprovázená nádhernými písněmi. Nemohu opomenout ani hudbu, která nás doprovázela při jídle a hlavně ta víra všech zúčastněných, která nás tam obklopovala a posouvala nás blíž k Pánu Bohu.

Lenka, Luby

V Plasích se otevřela plaská část Cisterciácké cesty

Plaská krajina se stala od přelomu března a dubna 2023 oficiální součástí evropské sítě stezek Cisterascapes, která propojuje cisterciácké kláštery napříč Evropou. Na našem území se nachází hned tři z nich.

Jedna z rozsáhlé sítě tras propojuje slovinský klášter Stična s rakouským klášterem Rein a jihočeským Vyším Brodem, dalším bodem je klášter Plasy na Plzeňsku a cesta dále pokračuje do německého Langheimu, Erbachu a končí u kláštera Morimond ve Francii. Další trasa

vede z moravského Velehradu do Plas a dále do Langheimu. Třetí cesta propojuje Žďár nad Sázavou (bývalý klášter – dnes zámek) přímo s německým klášterem Ebrach.

Z Plas je také možné vyrazit směrem na Langheim a nedaleko Chebu přejít na stezku spojující přes naše území německé kláštery Waldsassen a Pforte. Tato větev dovede poutníky do kláštera Loccum na severu Německa, odkud je možné se vydat do kláštera Wągrowiec v Polsku.

www.kudyznudy.cz

Všechno má svůj konec *Jana Tomášková, Horšovský Týn*

18. března se v našem městě sešli, zřejmě naposledy, bývalí obyvatelé Horšovskotýnska. Tedy nejen z Horšovského Týna, ale i z okolních obcí: Bělé nad Radbuzou, Poběžovic, Hostouně, Kladrub. Z míst, odkud byli po 2. světové válce odsunuti. Tito bývalí spoluobčané se scházeli na MKZ od roku 1993. Pamatuji se na první setkání, kdy byl Horšovský Týn plný automobilů s německou poznávací značkou. Všechna parkoviště byla plná. Pouze coronavirus setkávání přerušil. Organizátorem byl od počátku pan Josef Maurer. Když však zemřel, organizaci převzala jeho manželka Mariane Maurer. I když sama není ze Sudet, skvěle v práci svého muže pokračovala.

Setkání začalo mší svatou v kostele sv. Petra a Pavla od 13:00, kterou sloužil P. Kaplánek

a P. Badida v německém jazyce. Po ní se všichni přemístili do sálu MKZ. Atmosféra v sále byla jako vždy velice přátelská, slavnostní, vstřícná, radostná, ale i hlučná, protože bylo nutné vzpomínat. Často se setkání zúčastnil i zástupce města, zástupce farnosti a mnohdy ke zpěvu i poslechu zahráli muzikanti. Ani teď nechybělo pohoštění, káva, zákusek, nebo i párky. Vždy se všichni přítomní příjemně bavili, vzpomínali.

Čas však nezastavíme. Toto poslední březnové setkání bylo dojemné. Jednak věkem přítomných (jedna účastnice měla 98 let, ostatním bylo často přes 90 let), ale i vzpomínkami na zemřelé nebo vážně nemocné. Přesto množství přítomných překvapilo. A je na místě otázka: „Bylo to opravdu poslední setkání?“

Proběhl víkend pro matky a dcery *Petra Koňaříková, organizátorka*

Proběhl Kreativní víkend pro matku a dceru v Horní Blatné. O víkendu 31. března - 2. dubna se nás sešlo devět maminek a devět dcer, abychom společně tvořily krásné společenství, prohlubovaly naše vzájemné vztahy a užívaly si

svou kreativitu. I přes nepřízeň počasí jsme se společně vydaly hledat Strašidla a ukrytý poklad, pekly jsme společně velikonoční jidáše, vytvářely velikonoční dekorace, hrály divadlo a měly jsme se dobře. Těšíme se na další společný čas.

Rozhovor s Karlem Vlachovským a Kryštofem Lachmanem

o skautském středisku ICHTHYS

15. dubna 2023 oslavili bývalí i současní členové plzeňského skautského střediska ICHTHYS 33 let od jeho založení na tábořišti u Mileva. O historii střediska, o hodnotách, které se v tomto křesťanském středisku žijí i o tom, co znamená být v dnešní době skaut, mluví v rozhovoru Karel Vlachovský (Čmelák), jeden ze zakladatelů střediska, a jeho současný vedoucí Kryštof Lachman.

Začátky – odpovídá Karel Vlachovský.

Kdy a kým bylo založeno středisko ICHTHYS? Z jakého důvodu?

Středisko ICHTHYS jsme zakládali v roce 1990. Po jedné mši ve Františkánské ulici v Plzni se setkala několik nás skautů z bývalého 56. oddílu střediska Střela (založeného v roce 1969 s křesťanským zaměřením) a dohodli jsme se, že založíme vlastní středisko. Protože jsme chtěli

pokračovat v tradici křesťanský zaměřeného střediska, zvolili jsme jméno ICHTHYS. Přesto bylo ale od počátku středisko otevřeno všem.

Na rozdíl od ostatních středisek jsme neměli vlastní klubovnu z dob před rokem 1970, a tak jsme od počátku spolupracovali s farnostmi a tehdejšími arciděkanstvími. První klubovny byly ve Františkánské ulici. Později založené biskup-

ství počítalo s budoucím využitím této budovy, a tak jsme se stěhovali do Lobez do klubovny v Revoluční ulici a později i na Doubravku do domku u kostela sv. Jiří, který nám tehdy ještě nepatřil. Jak se později začalo budovat Salesiánské středisko, Lobzy jsme opustili a klubovnu jsme získali u dominikánů na Jiráskově náměstí v bývalé garáži, kde jsme dosud. Středisko se postupně rozšiřovalo i zmenšovalo, ale celková tendence byla rostoucí. V roce 1999 vznikl oddíl Poutníci, který se schází v areálu františkánského „Domečku“ na Lochotíně. Historicky byli v našem středisku registrovaní chrástečtí evangelíci, plzeňští adventisté, skauti z Kozolup, z Tlučné... Dnes nás již z úplně původních členů zbývá jen několik málo v Klubu OldSkautů, členů, kteří již aktivně nevedou děti, ale účastní se některých akcí a dnů v Junáku.

Mělo při zakládání střediska nebo v průběhu let jeho fungování nějakou roli plzeňské biskupství?

Plzeňské biskupství s námi zpočátku nemělo žádnou vazbu, ještě dost dlouho po svém založení mělo hodně vlastních problémů – rekonstrukce biskupství, katedrály, a nakonec i domečku ve Františkánské. V současné době je ale několik akcí, na kterých spolupracujeme.

Na jakých hodnotách bylo středisko založeno? Čím se odlišuje od ostatních?

Středisko bylo založeno s křesťanským zaměřením. Na táborech byla vždy možnost účasti na nedělní mši. Zprvu se chodilo do kostelů v okolí, později jsme podle možnosti zajišťovali mši přímo na táboře. Účast byla dobrovolná, a tak s námi většinou chodili i někteří mimo církve. Nebyl v tom problém. Hlavní směřování táborů bylo a je přátelství a spolupráce, a to je téma, které osloví každého bez ohledu na vyznání.

Spolupracovali jsme se salesiány – s Aloisem Hurníkem, Tomášem Marešem. V klubovně u dominikánů jako duchovní rádce působil P. Jiljí. Mezi různé skautské odborky a zkoušky

patří také Liliový kříž (pozn. red. výzva i vnější podpora pro to, aby skautka/skaut rostli ve skautském společenství a přitom žili křesťansky naplno), ten jsme také plnili a stále plníme.

Dnešní podoba – odpovídá Kryštof Lachman.

Jak nyní středisko funguje, jaké a kolik má oddílů a členů? Jsou členové jen z Plzně?

Jsem spolu s mou zástupkyní Magdou Těthalovou vedoucím teprve půl roku, takže některé věci jsou pro nás stále nové. Nicméně si myslím, že změna z úspěšného vedení Pepy Krůty a Honzy Rajtmajera byla zatím docela plynulá. Středisko je dle mého názoru v dobré kondici, domnívám se, že se daří plnit jeho základní funkci, kterou je podpora oddílů, společná koordinace a udržování vztahů.

V současnosti pod středisko ICHTHYS spadá 40. klub oldskautů, 42. dívčí oddíl Fénix, 43. chlapecký oddíl Pardi, 44. oddíl Sagitta a 45. oddíl Poutníci. Valná většina členů střediska je z Plzně, výjimkou je oddíl Sagitta, který funguje v Manětíně a blízkém okolí. Největší nárůst je v dětské kategorii 6–15 let. Některé oddíly mají v podstatě „stop stav“ pro nábor nových členů, respektive může nějakou dobu trvat, než se zájemce stane členem.

Přetrvaly hodnoty, které jsou pro ICHTHYS specifické od jeho založení až do dnešní doby?

Věřím, že přetrvaly – jsme v Plzni jediné středisko „s rozšířenou duchovní výchovou“ a značná část členů a vedoucích je věřící. Skauting je zčásti postaven na křesťanských základech, nabízí se třeba srovnání deseti skautských „zákonů“ s desaterem nebo tři principy – k sobě, k bližním a k Bohu. Náš přístup je trochu specifický a troufnu si říci, že do nikoho víru netlačíme, ale spíš nabízíme určitou duchovní cestu i nevěřícím. Na táborech a některých akcích se účastníme bohoslužeb, máme duchovně zaměřené programy, oddíly

spolupracují s duchovními rádci z řad kněží, našimi čestnými členy jsou biskup Tomáš a emeritní biskup František. Někteří členové jsou samozřejmě jiných vyznání než katolíci a když to jde, snažíme se jim vycházet vstříc.

Jak jsou tyto hodnoty konkrétně naplňovány? Jak je vedoucí žijí a předávají dětem?

Hodnoty střediska se ztotožňují s hodnotami skautingu. Zde si dovoluji citovat zápis ze spolkového rejstříku:

„Posláním a účelem je – v souladu s principy a metodami stanovenými zakladatelem skautského hnutí Robertem Baden-Powellem a zakladatelem českého skautingu A. B. Svojsíkem – podporovat rozvoj osobnosti mladých lidí; jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností tak, aby byli po celý život připraveni plnit povinnosti k nejvyšší Pravdě a Lásce; sobě samým; bližním, vlasti, celému lidskému společenství a přírodě. (čl. 1 stanov spolku).“

Máme obrovskou výhodu v tom, že velká většina činovníků, tedy vedoucích a lidí, kteří ve středisku zastávají nějakou funkci, sama prošla skautskou výchovou, a že sdílíme podobné zásady a náhled na svět.

Jsou mezi členy ICHTHYSu spíše věřící?

Přesné rozdělení věřící/nevěřící neznám, myslím si, že je to tak půl napůl. S vírou nicméně děti nějakým způsobem přijdou do styku ve všech oddílech. Skauting je z mého pohledu optimální cestou zejména pro mladé lidi, kteří by jinak o víru ani nezavádili, ale ve skautu se učí pomáhat ostatním, ochraňovat slabší, pobývají

v přírodě, všestranně se rozvíjejí. A třeba jim tento základ v dospělosti pomůže v nacházení jejich duchovní cesty.

Jaké jsou hlavní akce oddílů a střediska?

Hlavní akce oddílů jsou především tábory a oddílové výpravy. Tam se často přeneseme do jiné reality vytvořené symbolickým rámcem dané akce, ať už jsou to klasická témata jako indiáni nebo cestování časem, fantasy typu Hobit nebo obnovování planety poničené apokalyptou. Akce připravují všichni vedoucí poměrně dlouhou dobu a troufám si říci, že mají vysokou úroveň kvality v mnoha ohledech. Hlavními akcemi střediska je pak česko-německá cyklojízda z Plzně do Regensburgu „Hledejme cesty“, která se po covidové pauze vrátila a těší se velkému zájmu, dále pak rozdávání Betlémského světla v rámci Plzně a nakonec další události typu oslava 33 let střediska.

V čem vidí rodiče dětí přidanou hodnotu střediska?

Myslím, že nám rodiče důvěřují, což je pro nás moc důležité. Bez kontinuity a důvěry by skautské hnutí nemohlo fungovat. Naše středisko je docela specifické provázaností s farnostmi co se týče členů a jejich rodičů. Vzhledem k tomu, jak jsme se poslední dobou rozrostli, věřím, že máme co nabídnout.

Jsou děti skauti v něčem jiné než děti „neskauti“?

V něčem určitě – dáváme důraz na týmovou práci, schopnost improvizace, poradit si v různých i krizových situacích. Děti u nás najdou kromě zábavy a kamarádů také hodnoty, které jim v ideálním případě zůstanou po celý život. Z dvaceti čtyř astronautů, kteří letěli k Měsíci, nebo po něm kráčeli resp. skákali, bylo dvacet skautů.

Na následující otázky odpovídá Karel Vlachovský i Kryštof Lachman.

Co pro vás znamená být skaut?

KV: Činnost skautingu bych charakterizoval dvojím zaměřením. První je praktická činnost: ochrana přírody i toho, co vytvořil člověk, umět se v přírodě pohybovat, umět si v nouzi poradit, společně i samostatně překonávat překážky, pomáhat druhým. Pro mládež zábavnou formou, pro vedoucí to je služba. Zároveň ale vede děti a mladé lidi k plnění povinností vůči sobě, svému okolí i vyšším hodnotám. Body skautského zákona zdůrazňují jednotu osobnosti – aby to, co hlásáme a co propagujeme navenek, bylo v jednotě s naším skutečným smýšlením a konáním. V tomto smyslu je skauting celoživotním posláním, protože stejně jako všude jinde jsme společenství chybujících.

KL: Pro mne je skauting obrovskou výzvou. Deset skautských zákonů je, podobně jako desatero, určitým ideálem, který žádný člověk

není schopen 100% naplňovat. Důležité je ale se o to každý den znovu a znovu snažit. Ve skautském slibu je zakotveno spojení „slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe“. Je tak pouze na svědomí každého, jak skautské hodnoty naplňuje. Osobně se snažím předávat dál to, co jsem sám dostal, pomáhat tam, kde je třeba, a být příkladem pro děti v oddílech.

Jak se to, že jste skauti, projevuje ve vašem životě a co vám skauting přináší?

KV: To, jak se skauting projevuje v mém životě a co mi přináší, jsem zmínil již výše. V průběhu let se jen mění priority. Dokud jsem byl vedoucím, snažil jsem se působit na druhé. Když nyní sleduji své dcery a vnoučata, tak si říkám, že se něco i povedlo. Dcery jsou skautingu věrné, vnučky už skautují všechny, jediného vnuka to zřejmě čeká příští skautský rok. A nyní, když už žádnou

vůdcovskou funkci nemám, spíše poznávám, co se mi dařilo, a co ne. Úkoly a zaměření se mění, na běhání po lese už nemám. Pořád ale mohu v něčem pomáhat a pořád mohu vychovávat i sám sebe.

KL: Skauting mě docela vycvičil co se týče schopnosti organizace a improvizace. Občas mě pak v rodinném nebo pracovním životě příjemně překvapí, když zjistím, že některé věci docela zvládám, protože jsem si je mohl „vyzkoušet“ už dřív – ať už práce s lidmi, vymýšlení aktivit pro děti, nebo třeba nějaká manuální dovednost. Zároveň mám radost, když se o někom dozvím, že je také skaut – často zjistíme, že máme velmi podobnou část zážitků a hodnot a hned se mám s daným člověkem o čem bavit.

V poslední době je pro mě účast na táboře exkurzí do jiného světa, daleko od starostí běžného života, musím se přepnout do jiného „modu operandi“. Na pár dní začnou být důležité jiné věci – člověk je mezi přáteli v krásné přírodě a má před sebou nalajnovaný program s jasným cílem, kdy je velmi důležitá souhra s ostatními, musí šlapat organizace, technické zázemí, program i mezilidské vztahy. Nikde zkrátka čas neubíhá tak rychle jako na táboře.

Rozhovor s Karlem Vlachovským a Kryštofem Lachmanem připravila Hana Zemenová v dubnu 2023.

Biskup Tomáš:

„Je třeba naslouchat
a hledat řešení pro
konkrétní lidské příběhy.“

Nabízíme rozhovor s biskupem
Tomášem Holubem o milosrdenství
pro rozvedené a procesu rozlišování
v plzeňské diecézi.

Co to znamená proces rozlišování? Budou to misionáři milosrdenství umět?

Proces rozlišování je jedním z úhelných kamenů pastorační práce, o které mluví papež František. Zdůrazňuje, jak má vypadat doprovázení a starost o ty, kteří s námi sdílejí víru. Je to proces, ve kterém člověk s pomocí doprovázejícího na své životní cestě hledá, kudy ho Hospodin chce vést dál, jak o tom František mluví v první kapitole své exhortace *Evangelii gaudium*: Bůh je v každém okamžiku ochoten být člověku nablízku. Jde o to, jaké kroky je třeba udělat, aby tato zkušenost Boží blízkosti mohla být prožívána v životě jednotlivce, manželského páru či rodiny. Je to hledání, ve kterém je třeba naslouchat a modlit se. A my se nyní ptáme, co to zcela prakticky znamená v životě těch, kteří ve skutečnost Boží milosti uvěřili a chtějí ji přijmout jako něco naprosto zásadního do svého života, ačkoliv jejich život poznamenal rozpad manželství a navázání nového vztahu.

V naší diecézi jsme se připravovali více než rok a půl, abychom tuto myšlenku církve 21. století přijali za svou. Četli jsme společně exhortaci *Amoris laetitia*, hovořili jsme o tom, modlili jsme se. A modlíme se stále, aby misionáři milosrdenství byli v síle Božího Ducha schopni opravdového rozlišování tak, jak to od nich církev očekává. Toto rozlišování není uzavřená skutečnost. Naopak, musí se stále probouzet k životu. Proto se také s misionáři milosrdenství setkávám a budu se s nimi setkávat i v budoucnosti. Prosím také každého, komu život církve v 21. století leží na srdci, aby se i on za tyto kněze, posly milosrdenství, modlil, aby v síle modlitby celé církve tento úkol zvládli.

Nerušíme nerozlučitelnost manželství?

Naprosto zásadní věc, která je zdůrazněná na všech stránkách dokumentu *Amoris laetitia*, je ta, že církev vnímá manželství jako celoživotní „projekt“, který ve své plnosti není nikdy spojen s jinou možností ukončení nežli smrtí jednoho

z manželů. Církev stojí jednoznačně za nerozlučitelností manželství, protože představuje obraz věrnosti Krista vůči Církvi. Tento obraz zdůrazňuje, že láska je síla, která má šanci obejmout celý lidský život.

Někdy jsme ale bohužel svědky toho, že se tento celoživotní projekt z nějakého důvodu nepovede. A ptáme se, jak se Bůh ve svém milosrdenství staví k těm, kteří v manželství ztroskotali? Jakým způsobem je připraven pomoci, aby toto ztroskotání neznamenal naprostou ztrátu naděje a společenství s putujícím Božím lidem? Zde již církev, počínaje sv. Janem Pavlem II., a především papežem Benediktem XVI., mluví o tom, že i ti, kteří žijí v následném civilním manželství zůstávají důležitou součástí církve a ta s nimi počítá a pečuje o ně. Papež František se následně v 8. kapitole *Amoris laetitia* ptá, zda tito lidé, jejichž projekt manželství ztroskotal a kteří zároveň litují svého osobního podílu na tomto nezdaru, mohou být na další cestě za Bohem posilováni svátostmi. A papež František ihned odpovídá, že za určitých okolností na základě individuálního rozlišování ano.

Znamená to tedy, že život člověka v druhém civilním manželství už nelze označovat jako život „na hromádce“ / „v těžkém hříchu“ / „cizoložství“ / „konkubinát“?

Znamená to, že lidé, kteří vstoupili do nového manželství, jsou v rozdílných situacích, které je potřeba rozlišovat tak, jak jsme o tom mluvili na začátku rozhovoru. Určitě existují situace, které jsou nejenom objektivně, ale především subjektivně těžkým hříchem, které lze pojmenovat názvy, které se vyvinuly v lidovém pojetí nebo byly používány v právní církevní terminologii – tedy „na hromádce“, „cizoložství“ nebo „konkubinát“. Zásadní ale je netvrdit, že se tato skutečnost týká naprosto všech. A to bez jakéhokoliv rozlišování a vnímání konkrétní situace lidí, kterým ztroskotal plán na jejich celoživotní manželství.

Proč nepodmiňovat přijímání svátostí doposud nabízenou možností pro manžele žijící v novém svazku „jako bratr a sestra“?

Důvod je zde velmi jednoduchý. Psychologové, ale i duchovní, kteří se zabývají vztahem muže a ženy v dlouhodobých svazcích a kteří páry doprovázejí, zcela shodně a dlouhodobě svědčí o tom, že vyjadřování intimity, která má zcela přirozeně i tělesný rozměr, je téměř naprostou nutností, aby měl vztah naději na dlouhodobou soudržnost. Proto není možné tuto podmínku vyžadovat plošně u všech. A právě proto je zásadní rozlišovat. Jestliže se chceme chovat jako Kristovi učedníci způsobem, který vidíme u našeho Mistra a Pána, tedy že On přijímá každého v jeho zcela konkrétní situaci, nemůžeme věci řešit plošně. Je třeba naslouchat, doprovázet, integrovat a hledat řešení pro konkrétní lidské příběhy.

Rád bych zde připomněl, že snaha o pochopení lidské psychiky a toho, jakým způsobem fungují mezilidské vztahy, provází církev celá staletí nejenom v této věci. Zmíním pro příklad vztah církve k sebevrahům. Ještě na přelomu

19. a 20. století existoval v církvi zákaz pohřbívat na společném hřbitově ty, kteří neunesli tíhu života. Sebevražda byla v každém okamžiku vnímána jako těžký smrtelný hřích. Při zkoumání psychologie se ukázalo, že takto zjednodušeně odsoudit všechny, kteří si sáhli na život, je zcela nemožné, protože příběhy takových lidí jsou velmi rozdílné a je nutné k nim přistupovat zcela individuálně. Myslím, že to samé se teď děje ve vnímání manželství.

Co když můj partner či partnerka nechce podstupovat proces rozlišování?

To je samozřejmě velmi bolestivá situace. V tuto chvíli je na zodpovědnosti biskupa, aby byly věci rozhodnuty v souladu s exhortací papeže Františka *Amoris laetitia* a v duch této exhortace není možné celý proces řešit výlučně s jedním partnerem. Je třeba hledat cestu, aby do rozlišování, ve kterém má hlavní roli Bůh, byli zapojeni oba. Může to trvat déle a je třeba vynalézavost a také vlídnost ze strany církve. I já osobně vnímám jako velmi důležité, aby proces rozlišování byl spojen s angažovaností

obou partnerů. Proto povzbuzuji ty, jejichž partner není ochoten či schopen se z různých důvodů jakkoliv zapojit, aby byli trpěliví. V plzeňské diecézi chceme být maximálně vstřícní a věříme v Boží pomoc i v takovýchto náročných situacích.

V naší zemi jsme první diecézí, jak je to jinde v Evropě či ve světě?

Na našem webu jsme zveřejnili informace (www.bip.cz/milosrdenstviprorozvedene), které jsme dohledali v rámci Evropy, Jižní Ameriky a v jednom případě i Afriky – v Ghane. Nicméně tento výčet jednotlivých diecézí, zemí či regionálních biskupských konferencí není v žádném případě vyčerpávající. Jasně ale ukazuje, že nejsme první v Evropě, ani na světě. Jedna z prvních diecézí, která se otázkou konkrétní pastorační aplikace podnětů z *Amoris laetitia* začala zabývat, byla diecéze papeže Františka – tedy samotný Řím. A to nemluvím o argentinských biskupech z oblasti Buenos Aires, jejichž dokument se stal právě takovým orientačním bodem, jak v této věci postupovat podle exhortace *Amoris laetitia*.

Jak probíhala příprava tohoto procesu v plzeňské diecézi?

Proces, který vedl ke zveřejnění tohoto postupu v rámci naší diecéze, byl velmi dlouhý. Začal v okamžiku, kdy byla exhortace *Amoris laetitia* zveřejněna, což je už 7 let. Nejprve jsme o této věci diskutovali s biskupy v rámci biskupské konference. Byli pověřeni odborníci, kteří k tomuto tématu biskupské konferenci připravili materiály z oblasti dogmatiky, pastorační teologie a oblasti psychologie. Nicméně se ukázalo, že v daném okamžiku nedokážeme najít společný postup, a proto jsem postupoval stejně jako v Itálii nebo třeba Švýcarsku – využil jsem článek 300 papežské exhortace *Amoris laetitia*, který zdůrazňuje zodpovědnost jednotlivého diecézního biskupa rozhodnout o pravidlech, dle kterých učení obsažené v exhortaci a následně

prohloubené papežským potvrzením postupu argentinských biskupů bude použito v diecézi, za kterou nesu před Bohem odpovědnost. V té chvíli začala příprava na úrovni naší diecéze.

Osobně jsem vnímal jako vnuknutí Božího Ducha, aby byl tento projekt spojen se službou misionářů milosrdenství, které v roce milosrdenství papež František nabídnul celému světu. Jejich velkým posláním je hlásat individuálně každému člověku v jeho konkrétní situaci, že Bůh je blízko. S misionáři milosrdenství jsme se scházeli více než rok, probírali jsme pochopení této exhortace, pozvali jsme pana doktora Petra Dvořáka, muže, který v této věci zastává v katolické církvi v Česku jiný názor. Diskutovali jsme s ním a tříbili si pohledy. Také jsme se seznámili s pravidly, která papežovi Františkovi navrhli biskupové z oblasti Buenos Aires i s jeho odpovědí, kterou zanesl do oficiální a směrodatné sbírky dokumentů katolické církve *Acta Apostolicae Sedis*. Tomuto tématu byl rovněž vyhrazen kněžský den a i s kněžími se o tom diskutovalo.

Když jsme vše probrali, napsali jsme konečný text, který jsme ještě prodiskutovali s diecézní pastorační radou a následně znovu s misionáři milosrdenství. Teprve poté byl proces rozlišování pro rozvedené vyhlášen na první neděli postní. Byl to dlouhý proces příprav a já věřím, že doba, ve které celé toto rozhodnutí zrálo, byla požehnaná. Náročnost celé přípravné fáze mi jen potvrdila, že není možné takové rozhodnutí udělat ze dne na den.

Je to oprávněné, když je to založené jen na jedné poznámce v *Amoris laetitia*?

Celá problematika již v současnosti není vázána pouze na jednu poznámku. Vše je právě šířeji projednáno v dokumentech spojených s postupem argentinských biskupů, které papež František nechal, jak jsem již zmínil, uložit do sbírky *Acta Apostolicae Sedis*. To znamená, že z toho učinil řádný učitelský úřad církve. Mně osobně tento krok dal možnost, abych jako

biskup k tomuto procesu i já přistoupil v diecézi, za kterou nesu zodpovědnost. Sám papež František v odpovědi argentinským biskupům píše, že postup, kterým jsme se i my zde v Plzni inspirovali, je jediným způsobem, kterým je možné interpretovat papežova slova v *Amoris laetitia*. Skutečně to tedy znamená, že se na základě jedné poznámky pod čarou rozvinul celý pastorační postup, který byl papežem schválen a zařazen mezi dokumenty řádného učitelského úřadu církve.

Praxe tolerující přijímání svátostí rozvedenými žijícími v novém svazku je poměrně rozšířená. Není tato nová instrukce „vlamováním se do otevřených dveří“? Proč byrokratizovat něco, co už tak jako tak funguje?

Pokud existovala taková praxe, tak to byla praxe, která byla konána pouze tajně z rozhodnutí jednotlivých kněží. Lze říci, že bez souhlasu nebo dokonce proti souhlasu biskupů. Domnívám se, že cesta, kdy se dělá něco v církvi tajně, protože veřejně se to nemůže říci, je praxe, která autenticitu a vnitřní integritu církve podkopává a ohrožuje. Trošku mi to připomíná to, co známe z nádherné pohádky o Pyšné princezně, kde král, který má možnost věci rozhodnout a veřejně deklarovat, dává vdově uvězněné v žaláři pilník, aby se dostala z vězení, do kterého byla podřízenými krále uvržena. My nechceme dávat lidem pilníky, ale chceme, aby byly transparentně otevřeny dveře vězení, která věřícím křesťanům neprávem upírají svobodu Božích dětí.

Proč ke službě doprovázení jsou určeni jen někteří kněží? Nemohl by takovouto službu zastávat kterýkoli kněz? Pro některé páry může být náročné se s osobními věcmi svěřovat někomu dalšímu (když je už třeba doprovází jejich vlastní farář).

Přiznávám, že toto je mé osobní rozhodnutí, jehož důvody se pokusím vysvětlit. Z podstaty věci by nebylo nemožné, aby toto rozhodnutí bylo skutečně doprovázeno každým knězem.

Žijeme nicméně v reálném světě a je realitou, že jednotliví kněží, nejenom v naší diecézi, mají velmi rozdílné přístupy. A já jsem si přál, aby způsob, jak lidé nacházejí otevřenou náruč a přijetí ze strany kněží, byl u nás v plzeňské diecézi podobný, neříkám úplně unifikovaný, ale aby určení kněží o tomto tématu mluvili stejným jazykem. Proto jsem se rozhodl, že tímto pověřím několik kněží, aby si věřící mohli vybrat, kdo jim nejvíce konvenuje, ale také aby mezi těmi, kteří jsou k tomu určeni, existovala jednota názorů a podobnost přístupu, za kterým budu moci stát já jako diecézní biskup.

Jsou pro takovou službu kompetentní kněží, kteří žijí v celibátu? Nemohli by takovouto službou doprovázení posloužit např. jáhni, nebo manželské páry k tomu vybrané a pověřené?

Kněz není ten, kdo se má zabývat vnitřní skutečností týkající se zkušenosti manželského života. Kněz má být tím, kdo pomáhá s nasloucháním a rozlišováním před Boží tváří. A určitě je možné, aby v případě potřeby byli ke společnému rozlišování pozváni i další pastorační spolupracovníci či spolupracovnice. To už ale nechávám na misionářích milosrdenství.

Jakou roli má v celém tom procesu komunita farnosti, ve které dotyční žijí? Počítáte s tím, že s ní také budete nějak pastoračně pracovat?

Ano, je velmi důležité, aby celá tato pastorační cesta nebyla jen cestou samotného páru, ale také farnosti a konkrétního faráře. To je zcela zásadní a vnímám jako svou zodpovědnost, aby bylo zajištěno přijetí dotyčných manželů ve farnosti v okamžiku, pokud by došlo k možnosti znovu tento pár pozvat k eucharistii. Je to věc, která se v první řadě týká duchovního farnosti, ale společně s ním také farnosti jako celku. Proto je v našich pastoračních pravidlech zmíněno, že v případě, kdy by kněz nebo pak i celé společenství nebylo připraveno vnitřně přijmout mé rozhodnutí o umožnění konkrétnímu

rozvedenému a v novém civilním manželství žijícímu věřícímu přistupovat k eucharistii, může existovat výjimka, že toto přijímání eucharistie nebude vázáno na danou farnost, ale na nějaké jiné místo. Nicméně to je skutečně pouze výjimka pro případ, že by se i přes intenzivní práci s farářem a s farností nepodařilo sladit jejich postoj s pohledem učení papeže Františka, v němž je snahou církve naplňovat své poslání hledat ztracené ovce a přivádět je do společenství těch, kteří si vzájemně pomáhají na cestě za Bohem.

V tomto rozhovoru zaznělo, že je potřeba mít na paměti především konkrétní situaci člověka a každou věc řešit individuálně. Někdo žije v dobrovolném celibátu a jiný zase v novém svazku a neúčastní se svátostného života. Někteří lidé se dokonce kvůli své osobní špatné a bolestivé zkušenosti s přístupem zástupců církve života v našem společenství úplně vzdali a nové směrnice je už nezajímají. Jaký je váš vzkaz všem těmto lidem s různým životním příběhem?

Mohu jen souhlasit, že v okamžiku, kde se já jako biskup snažím poctivě a bez předsudků

naslouchat osudům lidí kolem sebe, tak mnohdy vnímám, že vše ještě může být mnohem více pestré, mnohem více zamotané a v některých případech i zraněné vinou zodpovědných v církvi než jak jsme zde byli schopni probrat.

Nejprve tedy prosím za odpuštění všechny ty, kteří se v církvi setkali s tvrdostí, nepochopením a pouze formálním přístupem. Moc mne to mrzí.

A pak bych chtěl povzbudit všechny, kteří jdou po životních cestách s vírou v Dobro, aby vytrvali. Možná jejich cesty jsou jiné než ty, o kterých jsme zde mluvili, možná už to vzdali s církví, ale jestli existuje Dobro, a já v to věřím, tak se nakonec v nebi společně potkáme.

Aktualizovali jsme webovou stránku www.bjp.cz/milosrdenstviprorozvedene

Najdete zde informace o možnosti rozlišování pro páry žijící v novém manželství, které jsme doplnili o:

- seznam diecézí a biskupských konferencí, které vydaly podobné směrnice jako plzeňská diecéze;
- živý komentář biskupa Tomáše v rámci online vysílání LIVE s biskupem (20. 3. 2023);
- další informace k tématu (www.agas.cz);

Dopis do farnosti

Biskup Tomáš se v rámci kanonických vizitací v dubnu vydal do farnosti Dolní Bělá. Níže vám předkládáme jeho dopis, který adresuje do této farnosti.

V Plzni 14. dubna 2023

Vážení a milí farníci z farnosti Dolní Bělá, milí spolubratři z řad oblátů i vy všichni přátelé – obyvatelé dolnobělské fary,

tímto tradičním dopisem na závěr vizitace zakončuji vizitaci zcela netradiční a neobvyklou. Vizitaci, která začala před více než třemi v roky v lednu 2020 a byla následně přerušena, protože se v jejím průběhu objevila závažná a věrohodná obvinění vůči tehdejšímu duchovnímu správci dolnobělské farnosti P. Ireneuszi

Figurovi. Nebylo možné vizitaci uzavřít, aniž bych měl v ruce závěrečné dokumenty týkající se této nešťastné kauzy. Jak jste slyšeli v mém prohlášení, které tomuto dopisu předcházelo, v současném okamžiku již takové dokumenty existují a celý případ je uzavřen jak na rovině státní, tak i církevní. Proto jsem mohl navázat na svoji návštěvu z ledna 2020 a návštěvu dokončit.

Nejprve bych chtěl vyjádřit z tohoto místa své velké poděkování všem, kteří v nelehké situaci po odvolání patera Figury byli Vaší farnosti nablízku. Ať to byl několik měsíců tehdejší generální vikář

Dolní Bělá

Jakub Holík, na kterého mnozí z Vás vzpomínají jako na muže vlídného, otevřeného a srozumitelného, jehož nesmírně lidský a citlivý přístup znamenal pevný bod v rozkolísané době, která nutně po mém rozhodnutí o odvolání patera Figury vznikla. Ať to byla celá pastorační a ekonomická rada, která byla připravena nejprve s Jakubem Holíkem a následně i s bratry obláty vstřícně a velmi obětavě spolupracovat. A samozřejmě v neposlední řadě bratři obláti společně s jejich spolupracovníky a spolupracovnicemi z oblátského misijního centra, kteří Vaši bělskou faru

nejen následně opravili, ale především oživilí a otevřeli mnoha novým aktivitám.

Vám všem zmíněným ale i celému Vašemu farnímu společenství děkuji moc a vážím si toho, že Vaše nasazení přispělo k překonání tohoto velmi náročného období. Díky tomu zde dnes mohu stát s velkou vděčností i nadějí. Po třech letech od začátku vizitace totiž nyní čtu tento dopis ve farnosti, která se otevřela společnosti, nabrala dech a zapojuje se do misijního způsobu života křesťanů a křesťanek zde na severním Plzeňsku. A to je pro mne jako biskupa veliká radost a velké povzbuzení. A nejen pro mne ale také i pro mnohé představitele samosprávy z celého Vašeho velkého obvodu. Slyšel jsem o tom mnoho pochvalného na setkání s jednácti starosty, ať už se to týkalo organizování posvícenských či poutních slavností ve spolupráci s obcemi či o různá žehnání. A skutečnost společné tříkrálové sbírky v podání pana starosty, pana ředitele školy a otce Petra Dombeka zde v Dolní Bělé hovoří sama za sebe.

Velkou chválu na celou Vaši farnost jsem také slyšel při návštěvě dětského domova v Trnové. Moc si v této souvislosti vážím aktivit paní Vetenglové, která je hybatelem nejen Vašich kontaktů s tímto dětským domovem, ale i velkou pomocnicí při organizování návštěv a bohoslužeb ve třech domovech pro seniory, které jsou na Vašem území.

Potěšilo mne i setkání s panem ředitelem organizace Ledovec, která má své historické sídlo na faře v Ledcích a rád jsem zavnímal, že i díky současné angažovanosti Martina a Jany Fojtíčkových nejde pouze o smluvní vztah mezi farností a tímto sdružením na podporu potřebných, ale o duchovní souznění, které je k prospěchu všech.

Setkání s ekonomickou a pastorační radou Vaší farnosti se neslo po intenzivní diskusi spojené s mým oznámením ohledně závěrů v šetření pochybení patera Figury v duchu radostného výčtu mnoha věcí, z kterých můžete a skutečně i máte v současné době radost. Velmi rád jsem slyšel

chválu na způsob duchovní správy bratří oblátů, na jejich rozmanitost, která se v následném celku vzájemně doplňuje, na radostnou proměnu fary a na dobrou spolupráci s oblátským misijním centrem. Až překvapivé pro mne bylo, že jsme se vlastně dobrali jen k jediné větší starosti a tou byla otázka, jak organizovat v podmínkách velké rozlehlosti farnosti nejen dolnobělské ale i plaské a manětínské katechezi dětí a mládeže. To je ale trápení nejen Vás. Hledání v této oblasti je úkolem pro celou naši diecézi, a nejen pro ni. A tak Vás všechny povzbuzuji, abyste i v této věci hledali, zkoušeli, experimentovali a nedali se odradit případným jednotlivým neúspěchem. Určitě v tom nejste sami a možná Vaše nápady mohou být v budoucnu inspirací i pro druhé.

Rád bych Vás povzbudil k přemýšlení o možnosti více nabízet jednorázové vstupy do škol na Vašem území s tématy Vánoc či Velikonoc. Máme s tím v mnoha farnostech dobré zkušenosti, zde know-how již u nás na biskupství existuje a rádi se o něj podělíme.

Ekonomická témata v rámci diskuse s Vaší ekonomickou radou byla také z mého pohledu diskutována zodpovědně. I v této oblasti jste farností s relativně dostačujícími příjmy, jestliže se vědomě rozhodnete podle našeho diecézního

principu „natolik nakolik“, že se o jednotlivé kostely budete z vlastních sil a prostředků starat pouze natolik, nakolik to povede k možnosti, aby se konkrétní lidé ve Vaší farnosti osobně potkali s živým Bohem. V tomto duchu jsem také naše společné priority vysvětloval starostům jednotlivých obcí a doufám, že u většiny z nich jsem našel alespoň částečné pochopení. Naším společným úkolem v oblasti investic je nadále na úrovni biskupství hledat smysluplné nabídky pro Vaše volné peníze uložené na depozitu biskupství, a i podpora Vašich investičních záměrů spojených především se záměry ohledně pozemků pro možnou výstavbu v Pernarci. Zde slibuji, že budu společně usilovat, aby se věci, které se Vám zavázalo zprostředkovat biskupství, urychlily.

Milé sestry, milí bratři, na závěr bych chtěl moc poděkovat bratřím oblátům, kteří se o Vás starají s velkou vynalézavostí a velkým nasazením. Není to samozřejmé a mnohdy ani jednoduché. A jsem moc rád, že je v tom nenecháváte samotné, že nejde o servis z jejich strany, ale o sdílenou solidaritu celého Vašeho společenství.

Milí, mám z Vás radost, žehnám Vám a modlím se za Vás.

Váš biskup Tomáš

PLZEŇSKÝ VARHANNÍ FESTIVAL

2023
16. ročník

Katedrála sv. Bartoloměje, Plzeň

1. 5. 2023 pondělí v 19.00 h. **Gedymin Grubba** (PL) – varhany
J. S. Bach, M. Reger, A. Guilmant, G. Muschel

15. 5. 2023 pondělí v 19.00 h. **Stanislav Šurín** (SK) – varhany
J. S. Bach, M. Schneider-Trnavský, L. Rajter, S. Šurín, J. Ropek

29. 5. 2023 pondělí v 19.00 h. **Ondřej Valenta** – varhany
D. Buxtehude, W. A. Mozart, G. A. Merkel, M. Reger

12. 6. 2023 pondělí v 19.00 h. **Éric Lebrun** (F) – varhany
J. B. Lully, J. S. Bach, A. C. Franck, L. Vierne, J. Alain, O. Messiaen

kostel Nanebevzetí Panny Marie, Františkánská ul., Plzeň

26. 6. 2023 pondělí v 19.00 h. **Přemysl Kšica** – varhany
N. Grigny, J. S. Bach, B. A. Wiedermann, P. Kšica, M. Reger

Korandův sbor ČCE, Anglické nábřeží 13, Plzeň

25. 9. 2023 pondělí v 19.00 h. **Jaroslav Tůma** – varhany
J. G. Rheinberger, E. Bossi, V. Novák, A. V. Míchna, J. Tůma

vstupné na koncerty 150 / 80 Kč
abonmá 600/320 Kč

Doprovodný program:

- 1. 5.–12. 6. Výstava v katedrále sv. Bartoloměje • nové svatohorské varhany
- 10. 6. 2023 sobota v 9.30 h. a 11.00 h.
Exkurze u varhan na kůru katedrály sv. Bartoloměje – vstupné dobrovolné
- Program o varhanách pro školy v Korandově sboru (garant Jan Esterle)

Pořádá Ars Christiana o.p.s.
za podpory Plzeňského kraje,
města Plzně
a Biskupství plzeňského.

ARS
CHRISTIANA o.p.s.

PLZEŇSKÝ KRAJ

Kultura Plzeň

EURONOVA
GRUPA

Akce se koná pod záštitou
ministra kultury.

MINISTERSTVO
KULTURY

© Pavel Falatek

www.plzenskyvarhannifestival.cz tel. 777 633 350

Co se chystá

Diecéze plzeňská

1. dubna – 14. května Festival duchovní kultury Letnice umělců Plzeň 2023, Plzeň

Zveme vás na 13. ročník festivalu duchovní kultury. Výstavu prací členů UVU Plzeň, která je vytvořena na téma „Apokalypsa“, si můžete prohlédnout v Muzeu církevního umění v Plzni. Celý festival doprovodí bohatý kulturní program. Více na www.zcm.cz.

květen, červen Plzeňský varhanní festival 2023, Plzeň

Zveme vás varhanní festival, jehož koncerty jsou plánovány na květen a červen, poslední z nich uslyšíte na konci září. Koncerty proběhnou v katedrále sv. Bartoloměje, v kostele Nanebevzetí Panny Marie a v Korandově sboru ČCE. Festival nabízí také doprovodný program. Více na www.plzenskyvarhannifestival.cz.

19.–21. května Kreativní víkend pro matku a dceru, Březí u Čachrova

Plzeňské biskupství vás zve na víkend pro matku a dceru (10–18 let). Přihlášky a více informací na www.bip.cz.

26.–28. května BeYOUtiful: víkend pro dívky ve věku 12–20 let, Plzeň

Během víkendovky se mohou dívky těšit na společné vaření, povídání, modlitbu, tvoření a hry. Kromě společně stráveného času také oslavíme 30 let plzeňské diecéze rozdáváním koláčků a divadlem. Více informací a přihlášky na www.dcm.cz.

27. května od 10:30 Slavnostní bohoslužba k 30. výročí založení plzeňské diecéze, Plzeň

Hlavním celebrantem bude Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský. Slavnostní bohoslužbu v katedrále sv. Bartoloměje doprovodí divadlo a program pro děti, komentované prohlídky ka-

tedrály a biskupství, promítání fotek z historie diecéze a vstup na věž katedrály a do Meditační zahrady zdarma.

31. května od 18:00 Den Plzeňské madony, Plzeň

V rámci Dne Plzeňské madony vás zveme na bohoslužbu slova u příležitosti 30. výročí založení plzeňské diecéze, která se uskuteční v katedrále sv. Bartoloměje.

2. června Noc kostelů 2023

Zveme vás na 15. ročník tradiční Noci kostelů. Programy zapojených míst do této akce naleznete na www.nockostelu.cz nebo v aplikaci Noc kostelů, kterou si můžete nainstalovat do svého mobilu.

Karlovy Vary

1. května od 10:00 Májová pouť, Skoky

Mši svatou bude celebrovat P. Filip Zdeněk Lobkowicz OPraem, opat Kanonie premonstrátů v Teplé. Procesí vyjde v 10:00, bohoslužba začne v 11:00.

5. května od 18:00 Mše s doprovodem chrámového sboru sv. Ladislava, Žlutice

Mši svatou v kostele sv. Petra a Pavla doprovodí chrámový pěvecký sbor Ladislav ze slovenského Rajce. Po mši svaté v recitálu vystoupí místní sbor Rosa coeli.

7. května od 10:30 Mše svatá s doprovodem Chrámového sboru sv. Ladislava, Skoky

Mši svatou v kostele Navštívení Panny Marie celebruje P. Pavel Kavec.

28. května od 15:00 Bohoslužba v kostele sv. Kateřiny, Olšová Vrata

Farnost Karlovy Vary-Rybáře zve na bohoslužbu v Olšových Vratech.

Klatovy

3. května od 18:00 Hudba na talíři, Klatovy

Nepropásněte tento hodnotný hudební zážitek v refektáři v Klatovech aneb Jak zní dobré jídlo a jak chutná hudba. Poznáte česko-slovenské uskupení hudebníků (klavír, housle, kontrabas a zpěv), které spojuje hudbu s gastronomií a židovskou kulturou. Jako bonus nebude chybět ochutnávka židovských specialit. Vstupné v předprodeji 70 Kč, na místě 100 Kč.

28. května od 17:00 Muzikantská naděje, Klatovy

Zveme vás na společný koncert hráčů Plzeňské filharmonie a mladých hudebníků z projektu Muzikantská naděje, který se uskuteční v Refektáři jezuitské koleje. Uměleckým garantem projektu je šéfdirigent Plzeňské filharmonie Chuhei Iwasaki.

Rokycany

20. května od 10:00 Setkání Slováků, Rokycany

Setkání se uskuteční na rokycanské faře.

Veškeré plánované akce najdete na www.bip.cz

Plzeň-město

1. května od 15:00 Meditační zahrada: Máj s Májou pod májkou, Plzeň

V rámci komponovaného pořadu „Máj s Májou pod májkou“ zahrají Vašek a Mája Kapustovi, Jaroslava Šálková, slovem doprovodí Irena Pulicarová a Pavla Sovová.

6. května od 9:30 Pěší pouť na Křížový vrch u Chotěšova, Chotěšov

Putovat bude každý individuálně (většinou z parkoviště u Mantova pod Křížovým vrchem). Následovat bude bohoslužba slova od 9:30, poté mohou poutníci přejít na vrchol kopce, prohlédnout si kostel a u ohniště společně posvětit před zpáteční cestou.

11. května od 16:30 Benefiční žákovský koncert Církevního gymnázia, Plzeň

V rámci oslav 30. výročí založení CG Plzeň proběhne v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni za účasti otce biskupa Tomáše Holuba benefiční žákovský koncert. Současně budou předána ocenění úspěšným žákům církevního gymnázia.

16. května od 19:30 Večer chval, Plzeň

Večer chval proběhne v diecézním sále na biskupství.

Plzeň-sever

20. května od 18:00 Hudební představení Harantova pouť do svatě země, Potvorov

Umělci Jana Trojanová, Markéta Bucharová a Štěpán Buchar přijedou s hudebně-poetickým koncertem inspirovaným životem Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdružic. Představení se odehraje v kostele sv. Mikuláše.

21. května od 11:00 Poutní mše v zámecké kapli sv. Jana Nepomuckého, Vlkyš

28. května od 13:00 Mše svatá ke 140 letům Sboru dobrovolných hasičů, Nýřany

Mše svatá bude sloužena v kostele sv. Prokopa, poté proběhne žehnání nové techniky a praporu sboru.

Sokolov

8. května od 9:00 Sokolovská vikariátní pouť, Chlum sv. Maří

Farnost Sokolov vás zve na vikariátní pouť, která začne v 9:00. Více informací ve sokolovské farnosti.

Tachov

20.–21. května Jarní brigáda a slavnost komunity, Holostřevy

Akce se uskuteční na faře v Holostřevěch.

Okénko pro děti

Vybarvi obrázek a zkus přečíst nápisy v cizích jazycích.

„Náhle se z nebe ozval hukot, jako by se řítíl prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. Ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, které se rozdělily a spočinuly na každém z nich. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ (Sk 2,2-4)

Barbora Švédová

Teologické okénko

Rok s vyznáním víry

Kristus pro nás trpící a ukřižovaný

Tajemství utrpení a ukřižování Ježíše jsme nakousli už minule, když jsme mluvili o vtělení. Bůh přijal lidství se vším všudy, nejen s radostmi a štěstím, ale i s bolestí, s úzkostí, opuštěností, utrpením a smrtí.

Připomeňme si, že kříž byl pro lidi prvního století ohavným znamením, ukřižování bylo jedním z nejhorších trestů tehdejšího práva vyhrazeným pro lidi bez římského občanství, pro otroky, vzbouřence a jim podobné.

Říká se, že první zobrazení ukřižovaného Krista je archeologický nálezný v Římě. Kdosi v prvním století do kamene vyryl neumělou kresbu ukřižovaného muže s oslí hlavou. Před ním se krčí drobná postavička a vše je doprovázeno nápisem: Alexamenos uctívá svého boha. Kříž vzbuzoval výsměch. Alexamenos se musel zbláznit, když někoho, kdo byl pověšen na kříž, považuje za Boha.

O něčem podobném píše apoštol Pavel: „Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají

moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolané, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost. Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.“ (1Kor 1,22-25) Pavel tu prozrazuje, že kdyby před židovskými posluchači mluvil o Ježíšových mimořádných skutcích, měl by zřejmě úspěch. Kdyby těm, kdo jsou ovlivněni řeckým myšlením, představil Ježíšovu nauku, asi by ho poslouchali. Ale zvěst o kříži je pro ně nepochopitelná. Čtverec nemůže být kulatý, led nemůže být horký a Boží Syn nemůže být pověšen na kříž.

Když byl Ježíš ukřižován, muselo to být těžce přijatelné i pro jeho učedníky. Na první dobrou to vypadá, že se spletli, že uvěřili v nepravého mesiáše, že se ukázalo, že všechno, co Ježíš dělal a učil, nemá prázdnou váhu.

Když Ježíš vstal z mrtvých, není to jen happy end příběhu, neznamená to, že mají všichni

„Věřím v Krista, který trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel.“ *P. Pavel Petrašovský*

zapomenout na tu trapnou scénu na Golgotě a věnovat se tomu, že to dobře dopadlo. Vzkříšený nejen že své rány nezakrývá, ale dokonce se jimi apoštolům představuje, vyzývá Tomáše, aby se jich dotkl. Zmrtvýchvstání zpětně nasvěcuje kříž a ukazuje, že vůbec nebyl prohrou a zmařením všech nadějí, i když to tak chvíli vypadalo. Učedníci se vrací zpět ke kříži a začínají ho nově promýšlet. A v listech Nového zákona se začínají opatrně objevovat výroky typu: „*On na svém těle vzal naše hříchy na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho rány vás uzdravily.*“ (1 Petr 2,24-25) nebo: „*Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž.*“ (Kol 2,14) První křesťané začínají tušit, že na kříži se stalo něco důležitého pro smíření člověka s Bohem, že Ježíšova smrt na kříži je něčím naprosto podstatným pro naši spásu.

Úkolem následujících generací teologů bylo rozluštit, jakým způsobem se kříž stal nástro-

jem spásy. Pokusů bylo několik, některé jsou našemu způsobu myšlení už dost vzdálené a nepochopitelné. Snad by pro nás mohl být inspirující ten, který vychází z textu sv. Pavla: „(Bůh) nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. Neboť v Kristu *Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. (...) Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!*“ (2Kor 5,18-20)

Vypadá to, že problém smíření není na straně Boha, ale člověka. To s námi se musí něco stát, abychom se byli ochotni s Bohem smířit. Je možné, že Ježíš na kříži ukazuje, kam až sahá Boží touha přitáhnout člověka k sobě? Je možné, že Boží Syn musel zemřít, aby ukázal bláznivou míru své lásky, lásky až k utrpení a k smrti, která jediná může otřást naším okorálým a ztvrdlým srdcem, aby se mu bylo ochotné vydat?

Gymnazista roku 2023

Jako každým rokem v březnu pořádal Plzeňský kraj vědomostní soutěž pro žáky gymnázií v Plzeňském kraji Gymnazista roku 2023. Je naší velkou radostí, že vítězkou letošního 7. ročníku se stala **Milena Šebková**, studentka Církevního gymnázia Plzeň. Ve finálovém rozstřelu porazila **Františka Hepa**, rovněž z Církevního gymnázia Plzeň a Bianku Milovnickovou z Masarykova gymnázia Plzeň.

Vítězku Milenu Šebkovou i stříbrného Františka Hepa ocenil i pan biskup Tomáš Holub. Pozval je na společné posezení, kterého se také zúčastnil jejich třídní učitel Miloš Novotný a ředitel školy.

Studenti vyprávěli panu biskupovi o průběhu této náročné soutěže. Už pro registraci je nutné vypracovat osobní kompetenční portfolio,

které porota boduje. Poté všichni účastníci píší obtížný 120 min test složený ze stovky otázek z pěti okruhů z přírodních a společenských věd. Nejlepší tři se pak utkají ve finálovém kvízu, kde je několik okruhů a v nich otázky za 1, 3 a 5 bodů. Tady rozhodují nejen znalosti, ale také strategie, kterou soutěžící zvolí.

Milena a František pak s panem biskupem ještě probrali, jak se chystají na maturitní zkoušky a které školy a obory vzdělávání si vybrali pro další studium.

Na závěr jim pan biskup předal dárky, mezi nimiž nechyběly hodnotné knihy, upomínkové předměty s logem diecéze, ale největší radost jim asi udělaly volné vstupenky na nejlepší únikovky v ČR.

Pastorační centrum pořádá a připravuje

Letní kurz Manželská setkání 50+

29. července – 5. srpna v Duchovním centru sv. Františka z Pauly ve Vranově u Brna. Další informace naleznete na www.centrumrodin.cz.

Víkend pro otce a dceru

Letos opět pořádáme akci pod názvem „Kdo je ten chlápek? A kdo je ta slečna?“ pro otce s dcerami. Letos v termínu od čtvrtku 28. září do neděle 1. října 2023 v Domašově nad Bystřicí – opět na Moravě. Informace a proklik na přihlášku naleznete na adrese www.stula.consulting.cz/otec-a-dcera-2023.

30 let plzeňské diecéze

Slavnostní mši sv. budeme slavit v katedrále sv. Bartoloměje **v sobotu 27. května od 10:30** za účasti biskupů z diecézí Čech a Moravy, hlavním celebrantem bude arcibiskup Mons. Jan Graubner. Po mši bude připraven doprovodný program zahrnující speciální prohlídky biskupství a katedrály, vstup na věž zdarma, divadlo pro děti (pohádky V. Marčíka) a další.

V rámci slavení eucharistie předá každá farnost dva symboly jednoty a sounáležitosti a zároveň jedinečnosti a pestrosti farností naší diecéze:

- trochu země, která bude nasypána do nádoby, do které biskup Tomáš zasadí naklíčené semeno stromu Libocedr cypřišovitý, který po vypěstování bude přesazen do Meditační zahrady jako strom připomínající 30 let naší diecéze;
- místní specialitu z území farnosti (potravinu nebo nějaký charakteristický výrobek, může být od místního výrobce či od šikovného/ho farníka či farnice). Specialita bude přede mší položena na symbolickou mapu diecéze (a podle typu dovezeného budou tyto symboly po skončení slavnosti společně zkonsumovány či jinak využity);

Pokračování oslav bude pak **ve středu 31. května (Den Plzeňské Madony)**; bohoslužba slova od 18:00 za účasti apoštolského nuncia a řezenského biskupa) a v sobotu **9. září na Diecézní pouti do kláštera Teplá**.

DCM

Diecézní centrum mládeže

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)

Facebook: DCM Plzeň • Instagram: dcm_plzen • YouTube: DCM Plzeň

web: dcmplzen.cz • e-mail: dcm@bip.cz

Probíhá:

Studentské středy na DCM

Setkání probíhají až do konce školního roku.

- 17:00 Středoškolské spolčo – pro všechny středoškoláky, co chtějí tvořit partu, společně se sdílet, chválit Pána, debatovat nad tématy všeho druhu a občas si něco zahrát.
- 19:00 Studentská mše sv. v kostele Narození Panny Marie (možnost svátosti smíření od 18:45)
- 20:00 Vysokoškolské společenství HORA – farní sál (více o programu na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“).

Připravované akce:

BeYOUTifull

Během víkendovky se mohou dívky těšit na společné vaření, povídání, modlitbu, tvoření a hry. Kromě společně stráveného času také oslavíme 30 let plzeňské diecéze rozdáváním koláčků a divadlem.

- Kdy: 26.–28. 5. 2023
- Pro koho: holky 12–20 let
- Kde: Plzeň, DCM

Přípravné setkání na SDM Lisabon

Povinné „informační“ setkání pro účastníky SDM Lisabon. Připravíme se zde na náš pobyt v Portugalsku duchovně i prakticky (co si sbalit a co ne, jak se létá, historie Světových dní mládeže, kultura hostíci země a mnoho dalšího). Také se zde účastníci dozví, jak jsou rozděleni do skupin na Dny v diecézích a budou mít šanci se ve skupině trochu poznat.

- Kdy: sobota 3. 6. 2023 (je možnost strávit už společný páteční večer a přespat)

- Pro koho: pouze účastníci SDM Lisabon, setkání je povinné
- Kde: Plzeň

ÚLeT

Týden strávený společně: souboj gangů, výlet, povídání, promítání, sdílení, volejbal, divadlo, dílny, oheň, spousta her a legrace, úžasná parta podobně potrefených. Cena 2 500 Kč.

- Kdy: 16.–22. 7. 2023
- Pro koho: všichni 14–18 let
- Kde: Nečtiny
- Přihlašování na www.bip.cz

Světové dny mládeže (SDM) v Lisabonu

Stále je možné hlásit se i žádat o finanční příspěvek. Veškeré informace jsou na webu www.svetovednymladeze.cz, více o příspěvku naleznete na www.dcmplzen.cz/sdm-lisabon.

- Kdy: 26. 7. – 6. 8. 2023
- Pro koho: všichni 16–30 let
- Kde: Portugalsko

Za setkání se modlí celý svět, prosím, modlete se také. Modlitbu vytvořenou speciálně pro CSM najdete na webu biskupství.

QUEST

Již tradiční letní tábor se letos ponese v tématu Pána prstenů (Dvou věží). Čekají nás katecheze, hry a povídání spojující téma tolkienovské fantasy a křesťanství.

- Kdy: 13.–19. 8. 2023
- Pro koho: všichni 12–15 let
- Kde: Nečtiny
- Více informací a přihlašování na webu DCM

Minitab

Ministrantským táborem nás provede příběh sv. Ignáce z Loyoly přiblížený hrami, sportem, rébusy a modlitbou.

- Kdy: 19.–26. 8. 2023
- Pro koho: všichni 10–15 let
- Kde: Horní Blatná
- Více informací a přihlašování na webu DCM nebo u vedoucího tábora Marka Vilímka (+420 739 583 452, vilimek@bip.cz)

Creative

Workshopy, koncerty, společenství – tak oslavíme Boha Stvořitele. Tři dny plné kreativity, hudby, tance, úžasných lidí, dobrého jídla a pití – to vše v nádherných prostorách kláštera Teplá.

- Kdy: 25.–27. 8. 2023
- Pro koho: všichni mladí duchem
- Kde: klášter Teplá
- Více na www.creativefest.cz

Z charitního života v západních Čechách

Jarní sbírka Daránek – na podporu charitních zařízení a služeb pro děti

Celostátní sbírka na podporu charitních zařízení a služeb starajících se o děti je od roku 2021 organizována Charitou Česká republika. Podpořeny mohou být například azylové domy pro matky s dětmi, nízkoprahové kluby pro děti, volnočasové aktivity dětí ze sociálně slabého prostředí, služby pro děti handicapované, případně mohou být finanční prostředky využity na podporu práv dětí. Část sbírky může připadnout i na přímou podporu rodin s dětmi v nouzi.

Zatímco v minulém roce byla díky podílu pro plzeňskou diecézi pořízena houpačka pro zahradu Domova pro matky s dětmi v tísní v Havlovicích, letos bude diecézní podíl využit na obnovu kuchyňských spotřebičů a vybavy pokojů v Domově sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísní, který provozuje Oblastní charita Klatovy.

Symbolem kampaně Daránek dětem je divotvorný beránek, který dokáže plnit dětská přání. Sběrka probíhá **do 20. května**. Více na www.daraneek.cz.

- Podpora sbírky v plzeňské diecézi na číslo účtu: 44665522/0800, VS 91193

Kampaň Stejná odměna za rovnost ve financování sociálních služeb

Deset největších nestátních poskytovatelů sociálních služeb sdružených pod názvem Platforma 10 po více než roce obnovilo kampaň Stejná odměna, která má za cíl dosažení rovného, transparentního a stabilního odměňování v sociálních službách. Největším nestátním poskytovatelem sociálních služeb je přitom Charita Česká republika se svou sítí archidiecézních, oblastních, městských a farních charit. Přestože nestátní poskytovatelé odvádějí ve svých provozech stejnou práci podle zákona jako příspěvkové organizace zřizované státem či samosprávami, dostávají

na svůj provoz od státu, krajů či měst a obcí významně méně financí. To se ve srovnání odráží v podstatně nižších mzdách jejich zaměstnanců a obtížích s investicemi do obnovy vybavení služeb nebo v těžko předvídatelném ekonomickém plánování ročních rozpočtů. Platforma 10 v současnosti jedná o nápravě tohoto dlouhodobě nevyhovujícího a nespravedlivého stavu se zástupci obou komor Parlamentu ČR, vlády, MPSV, krajů, měst a obcí i odborů a vyslovuje se k připravovaným novelám zákona o sociálních službách. Více o kampani Stejná odměna na www.stejnaodmena.cz a facebookové stránce Stejná odměna.

Výběrové řízení na komunitní pracovníci/pracovníka s působišťem v Plzni

Pro připravovaný projekt v Komunitním centru v Sadech 5. května hledá Poradna pro cizince Diecézní charity Plzeň kolegyni nebo kolegu na celý nebo částečný úvazek. Komunitní pracovník bude mít na starost zejména přímou práci s uprchlíky z Ukrajiny a aktivity vedoucí k jejich integraci do českého prostředí. Požadováno je minimálně středoškolské vzdělání, dále je předpokládán aktivní přístup, výborné komunikační dovednosti, týmový duch, zodpovědnost a samostatnost. Výhodou je znalost ukrajinského či ruského jazyka a zkušenosti z práce v obdobné oblasti. Zájemci mohou své motivační dopisy a životopisy zasílat na e-mail eva.petrikova@dchp.charita.cz.

Sbírka prostěradel a povlečení pro Domov sv. Františka

Domov sv. Františka – azylový dům provozovaný Městskou charitou Plzeň vyhlásil sbírku prostěradel a povlečení, v současnosti jich má pro svůj provoz nedostatek. Případní dárci je mohou domovu věnovat po domluvě s hospodářkou paní Českovou na telefonu 724 995 010.

DARÁNEK

pomáhá dětem

www.daraneck.cz

Aby to ti nejmenší měli co nejlehčí

- ✱ Daránek je sbírka na pomoc ohroženým dětem
- ✱ Beránek Daránek dostal jméno podle darů
- ✱ Pomáhá v azylových domech, nízkoprahových centrech, dětem s hendikepem a těm, které jsou ohroženy domácím násilím
- ✱ Téměř půl miliónu korun z loňské sbírky již pomáhá dětem po celé republice

Podpořte Daránkovu výzvu

- ✱ č. ú. 44665522/0800
- ✱ QR platbou
- ✱ online na www.daraneck.cz

Děkujeme za podporu

Karmelitánské nakladatelství informuje

karmelitánské
nakladatelství

Bc. Tereza Pošvec Matyášová

Knižní a jiné novinky

Mučedníci a oběti pro Krista, Martyrologium katolické církve v českých zemích ve 20. století, Jan Stříbrný

Biografický slovník „Mučedníci a oběti pro Krista“ zachycuje životní osudy katolických křesťanů všech národností žijících v českých zemích, kteří násilně zahynuli v období dvou totalitních režimů 20. století. Perzekuci kněží, řeholnic, řeholníků, katolických laiků, v mnoha případech i celých rodin a řeholních společenství zachycuje 260 detailně zpracovaných životopisných hesel. Cennou součástí publikace je i 239 portrétních fotografií mučedníků a mučednic z českých i zahraničních zdrojů.

Nepřehlédněte informace Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba květen

Pondělí, středa, čtvrtek 9:00–17:00

Úterý, pátek: 8:00–16:00

ZAVŘENO 9. května (dovolená)

V sobotu dne 27. května bude mimořádně otevřeno 9:30–15:30. Zákazníci budou mít možnost v tento den zakoupit knihy a produkty z karmelitánské produkce s 20% slevou.

Láska tvoří krásu, Marek Vácha

Kolikrát jsme z kazatelen slyšeli, že Pán Bůh stvořil svět z lásky! Pavel řekne, že v tom, co nazýváme God, Dios, Dieu nebo Bůh, žijeme, pohybujeme se a jsme, jsme uvnitř něj. Jan řekne, že to ono je láska. Je-li Bůh láska a je-li láska tvořící tak, že dá vzniknout vesmíru z ničeho, pak je lidská láska taky taková, láska je jedna. Láska nejen odkrývá zlaté poklady uvnitř duše člověka, ona je především tvoří. Láska tvoří krásu, láska umí v člověku vytvořit něco, co zde dříve nebylo, a nyní je. Každý sebemenší dobrý čin je fraktálem velkého třesku, je dotekem Boha, tvoří tento vesmír. Co by se stalo, kdyby člověk konečně začal milovat Boha, a co by se stalo, kdyby člověk konečně začal milovat člověka!

Duchovní otcovství, Jacques Philippe

Kniha se zabývá tématem duchovního otcovství a obrací se především ke kněžím. Nicméně je vhodná pro každého, kdo je povolán žít nějaký druh otcovství (otcové rodin, vychovatelé, vedoucí...). Autor prostřednictvím životních příběhů vybraných biblických postav a ve světle osmera blahoslavenství poskytuje užitečné rady všem „otcům“, kteří chtějí žít správně svou zodpovědnost.

„Duchovní otcovství je dnes důležité téma. Ale těžko se o něm hovoří, zvláště kvůli nedávným odhalením o chování některých kněží, které je s pravým otcovstvím v naprostém protikladu.

Nicméně náš svět nesmírně potřebuje lidi, kteří jsou autentickými ikonami Božího otcovství. Je to velká milost, může-li kněz ve svém povolání zakoušet a projevovat skutečné otcovství: dává to jeho kněžství inspirativní krásu a hloubku.“

Loreta u cihlové kapky

Aleš Grubr, učitel SPŠ stavební, Plzeň

Kolem Plzně jsme toho zatím nachodili dosti, buližníku a čertů jsme viděli až až, ale nesmíme opomíjet ani jiné části naší diecéze. A tak vzhůru do jezuitských **Klatov**! Hlavní památky jste už nepochybně někdy viděli, karafiátů a mumii užili do sytosti, a proto vás vezmu na zákoutí mimo davy turistů.

Zaparkujeme za Klatovy-Luby ve vesničce **Loreta**. Proč má tenhle zbožný italský název, zjistíte, jakmile vystoupíte z auta. Náves zdobí místo obligátního kostelíku, jaký byste ve vícce čekali, krásně zrekonstruovaná loretánská kaple založená v roce 1711 Barborou Krakowskou z Kolowrat. Škoda jen, že je otevřená pouze příležitostně a klíčovou dírkou je vidět spíše tma. Ostatně tak se to na správnou Santa Casa sluší a patří, tajemství nemá být nasvíceno reflektory.

Sledujme teď naučnou (nebo také žlutou) značku, jež nás fádním ko-

mámím lesem přivede k další pozoruhodné stavbě: monumentálnímu torzu **kaple sv. Jana Nepomuckého**. Ta byla postavena roku 1730 za Maxmiliána Norberta Krakowského a byla stejně jako loreta součástí barokní kompozice celé krajiny. Leč postupně chátrala, byla přeměněna na rozhlednu a po po zřícení střední klenby byla opuštěna. Průhled do nebe však inspiroval umělkyni K. Kužvar-

Kostel Týnec, zdroj Mapy.cz

tovou, která vytvořila z několika tisíc cihel podlahu tvarovanou coby vodní hladinu po dopadu obří kapky. Pospěšte si, abyste si dílo prohlédli, i do něj se už s velkou chutí zakusuje zub času.

Značka nás nyní dovede kolem soustavy rybníků (pozor na vodníky, vyskytují se zejména u úzké lávky při hrázi!) k zámku Týnec. Asi jste o něm nikdy neslyšeli; o to větší překvapení vás čeká. Je to jeden z největších zámků na Klatovsku vůbec, a právě velikost se mu málem stala osudnou. Po zchudnutí rodu Krakowských z Kolowrat, kdysi jednoho z nejbohatších rodů v zemi, se zámek změnil na luxusní hotel, posléze na sirotčinec a pak patřil armádě. V současné době prochází nákladnou rekonstrukcí, která mu vrací jeho barokní nádheru.

Nedílnou součástí panství byl a je poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie vypínající se nad zámkem. Pochází z poloviny 14. století a zazářil o tři století později, kdy při jezuitské slavnosti v r. 1661 došlo v nábožném zanícení k uzdravení královského rychtáře Václava Františka Vošklouda z Klatov a jistého slepce z Plánice. Zprávy o události se pak rychle šířily a klatovští jezuité tomu vydatně napomáhali. Kostel se stal slavným poutním místem, cílem mnoha poutí a došlo k celkem devatenácti zaznamenaným uzdravením. Na počátku 18. století však nabyt na významu mariánský kostel v Klatovech se zázračným obrazem Bohorodičky a zájem o odlehlý Týnec uvadl. Od kostela je pěkný výhled na údolí Úhlavy, leč šetřete superlativy, bude ještě lepší.

Žlutá značka nás vyvede k nejvyššímu bodu trasy – křížku u rozcestí nad **Horní Lhotou**. Líbil-li se vám výhled od zámku, teď budete vysloveně nadšeni – uvidíte celou západní část Klatovska, Pošumaví a Chudenicka. Na menším kopečku přes údolí stojí nápadná lípa a u ní kaplička

Zdroj: Mapy.cz

sv. Markéty s rozhlednou, kterou při toulkách krajem určitě nevynechejte.

Po červené značce se vrátíme zpátky dolů k Loretě. A toužíte-li vy i vaše děti po romantickém zakončení celé akce, zaparkujte u **Mercedinových sadů** v Klatovech, je tam opravená kolonáda s kavárnou, lanové centrum a v létě půjčovna lodiček na rybníku zdarma. Opět pozor na vodníky!

Celková trase je dlouhá 7 km a převýšení cca 100 m. Úsek mezi zříceninou kaple a rybníky je jen pro pěší.

Loreta, zdroj Mapy.cz

Z diáře emeritního biskupa Františka

05/23

2. 5. **9:00 – Plzeň, Cukrovarská, porada**
vedení DCHP

3. 5. **10:00 – Plzeň, Domov. Sv. Aloise,**
setkání se seniory

13:30 – Plzeň, Domov sv. Alžběty,
setkání se seniory

15. 5. **Klatovy, Domov pokojného stáří**

18. 5. **9:00 – Plzeň, Schůze Družiny Bílého**
orla Svojsíkova oddílu

20. 5. **10:30 – Konstantinovy Lázně, žehnání**
pramenů

23. 5. **9:30 – Plzeň-Litice, Kněžský den**

12. 5. **Koloveč, kanonická vizitace farnosti**

27. 5. **10:30 – Plzeň, katedrála sv. Bartolo-**
měje, slavnostní bohoslužba k oslavě
30 let diecéze a k výročí dedikace
katedrály

31. 5. **18:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartolo-**
měje, Den Plzeňské Madony

Poděkování zdravotním sestrám, bratrům, ošetřovatelkám a ošetřovatelům za jejich poctivou a obětavou službu u nemocných

V pátek 12. května mají svůj svátek všechny zdravotní sestry a bratři, ošetřovatelky a ošetřovatelé, a budeme mít ve svých farnostech a společenstvích možnost jim poděkovat. Je to den narozenin Florence Nightingale (1820-1910), zakladatelky povolání všeobecné (zdravotní) sestry a moderního ošetřovatelství. Věnovala se péči o nemocné a zraněné anglické vojáky v Krymské válce a v roce 1860 založila první zdravotnickou školu pro ženy v Anglii. Podle toho, jak neúnavně v noci s lucernou obcházel raněné, ji zranění vojáci přezdívali „dáma s lampou“.

Vřele doporučuji knihu MUDr. Jitky Krausové o životě Florence Nightingale s názvem „Dáma s lampou“. V elektronické podobě ji naleznete na webu Institutu klinické a pastorační péče „Jsme blízko vám“ v Olomouci www.jsmeblizkovam.cz v sekci „ke stažení“.

*fr. Antonín Krasucki OP
farnost PMR Plzeň*

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Jiří Strašek, Soňa Pikrtová, Václav Beneš, Aleš Grubr, Petra Koňářková. Titulní fotografie: Vojtěch Janovič

Vážení čtenáři, vítáme také vaše obrazové a textové příspěvky do zpravodaje,
které můžete posílat na adresu zpravodaj@bip.cz nebo poštou
(nám. Republiky 35, Plzeň, Plzeň, 301 00).
Web plzeňské diecéze: www.bip.cz.
Na vaše příspěvky se těší Hana Zemenová, redaktorka.

Křesťanský hudební festival

PILS

ALIVE

10.6.
2023

na nádvoří bývalého františkánského kláštera v Plzni

Na festivalu vystoupí:

12:00 / Špačci (katedrála)

12:30 / Tučňáci (dominikáni)

13:00 / Pižďuchové (Bukovec)

13:30 / Sboreček (františkáni)

14:00 / Schola Církevního gymnázia

15:00 / Martin Sedloň (kněz - bluesman)

16:00 / Jentet (spirituály)

17:00 / Koinonia Jan Křtitel (chvály)

www.pilsalive.cz

Výběr z diáře biskupa Tomáše

05/23

- 4. 5. 8:00 – Plzeň, Církevní gymnázium, mše sv. pro studenty
- 5. 5. Staňkov, kanonická vizitace farnosti
- 6. 5. 9:30 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, vojenská mše sv. v rámci oslav Slavností svobody
16:00 – Plzeň, Slavnosti svobody
- 7. 5. 10:00 – Staňkov, kostel sv. Jakuba Staršího, mše sv. na zakončení vizitace
- 9. 5. 15:00 – Německo, Regensburg, zahájení výstavy Barock epochal – Bayern und Böhmen
- 11. 5. 16:30 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, koncert k 30. výročí Církevního gymnázia
- 12. 5. Koloveč, kanonická vizitace farnosti
- 14. 5. 8:30 – Koloveč, kostel Zvěstování Páně, mše sv. na zakončení vizitace
15:30 – Prusíný, kostel sv. Jakuba, žehnání zvonu

- 15. 5. 18:30 – Praha, Německé velvyslanectví, diskusní večer
- 16. 5. Plzeň, kostel sv. Jana Nepomuckého, poutní mše sv.
- 18. 5. 8:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, mše sv.
9:00 – Plzeň, Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna, návštěva k výročí založení
- 22. 5. 20:00 – Plzeň, Online vysílání, Live s biskupem #9
- 23. 5. Plzeň-Litice, Kněžský den
- 25. 5. Kdyně, Mrákov, kanonická vizitace farností
- 28. 5. 10:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, svatodušní mše sv.
- 29. 5. 19:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, 3. koncert varhanního festivalu
- 31. 5. 18:00 – Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, Den Plzeňské Madony

Kompletní seznam událostí naleznete na www.bip.cz.

Zpravodaj plzeňské diecéze

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské
nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň

Odpovědná redaktorka: Hana Zemenová – zpravodaj@bip.cz

Evidenční číslo MK ČR E22167

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zaslané příspěvky.
Tiskne MK-tisk Plzeň.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 4. 2023

Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2023